

Наталія Годзь

Мушу. Напагатимуся.

*І все прийде раптово:
як гілка квітучого бузку
у вікно...*

Мушу. Намагати муся.

*І все прийде рантково:
як гілка квітучого бузку
у вікно...*

ГОДЗЬ Наталія Борисівна (GODZ NATALIJA BORYSIVNA) – доктор філософських наук, доцент, професор кафедри філософії НТУ «ХПІ», заступник завідуючого кафедрою філософії з виховної роботи, куратор багаторічного проекту «Філософська проблема людини та сенс її буття» для аспірантів та студентів. За фаховою освітою – вчитель біології та хімії, психолог. Працювала у середніх школах м. Харків та професійно-технічному училищі №3. З 15 листопада 1999 року по 01 жовтня 2003 року навчалася та закінчила аспірантуру у Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна на кафедрі теорії культури та філософії науки. Захистила у 2004 році на базі Харківського національного університету кандидатську дисертацію за темою «Культурні стереотипи в українській народній казці» (наук. керівник – проф. В.В. Шкода).

У 2019 році захистила докторську дисертацію у Інституті філософії імені Г. С. Сковороди Національної Академії Наук України у м. Київ за темою «Філософські підстави екологічної футурології»

З осені 2003 року працює у НТУ «ХПІ», де починала з асистента, старшого викладача а у 2007 році отримала вчене звання доцента кафедри філософії. Зараз займає посаду професора кафедри філософії НТУ «ХПІ». Розробила та впровадила низку навчальних курсів та програм. У 2009 році зайняла 2 місце у конкурсі робіт на найкращий розроблений дистанційний курс з «Філософських проблем екології». Нагороджена низкою грамот та дипломів за наукові досягнення та виховну роботу серед студентів.

Сфера наукових інтересів – філософія науки, філософська антропологія, філософія культури. Продовжує досліджувати феномен культурних стереотипів та порівняльно-зіставляючий аналіз текстів народних казок. Також продовжує досліджувати футурологію та прогностику з екологічних позицій. Була офіційним опонентом на захистах кандидатських дисертацій, авторкою написано більше 140 публікацій наукового та науково-дослідницького характеру, серед них монографія та низка статей і колективних монографій як в Україні, так і за кордоном.

Metaraces
Haynes - m...
Siderite 477
by abstracts

Наталія Годзь

Мушу. Намагатимуся

*І все прийде раптово:
як гілка квітучого бузку
у вікно...*

Монографія

УДК 82
Г 59

На першій сторінці обкладинки на фото:
Верменич Іван Григорович та Ємець Тетяна Захарівна,
вчителі часу лікнепу.

У разі повного або часткового відображення матеріалів,
використаних у цій монографії, посилання на авторку є обов'язковим.
Усі авторські права на матеріал, фото, які використано у монографії,
належать, докт. філос. н. Годзь Н. Б.
й без її дозволу не можуть бути використані.

Художнє оформлення:
В. Носань

Годзь Н. Б.
Г 59 Мушу. Намагатимуся. І все прийде раптово... [Текст]: Мо-
нографія / Н. Б. Годзь. — Харків: Майдан, 2022. — 698 с.
ISBN 978-966-372-868-1.

УДК 82

КНИГА стала відображенням «звичайного» життя науковця під час написання докторської дисертації та її захисту... Навіть трохи «ковідного часу» створило умови для праці та творчості, філософської рефлексії у площинах есеїв та віршів поряд зі статтями та монографіями, все наступне, що з нами в Україні та Харкові трапилося за час з двадцять третього лютого за трохи більш як п'ять місяців опісля, створило іншу книгу з іншими метою та завданнями. Для другої книги цього часу було досить, мета в ній була досягнута, на жаль, війна не закінчилася, але певні знання та філософські рефлексії здобуті й прописані...

Цей твір, після певного періоду «настоювання» та «витримки» й перевірки часом, перейшов до наступної своєї вирішальної стадії – закінчення та виходу на дорогу до читачів. Бо головна мета, як вважає авторка, це створити філософський текстовий простір, у якому існують занотовані емоції, спогади й відчуття, досвід, який має силу певного знання переживання складнощів та перемог, поразок та, навпаки, вдалої наукової і творчої реалізації.

Тут записано певні роздуми, що мають право бути почуті іншими. Комуś цей текст може стати у пригоді як лінгвісту, аби шукати помилки. Комуś як критику-початківцю, комуś як психологу чи філософу, дехто використає книгу як бавлення часу серед дозвілля, а комуś, вельми хочеться в це вірити, ця книга врятує життя.

Знов і знов присвячується моїй бабусі, надзвичайній людині, сільській вчительці, дружині вчителя, матері вчительки, яка достойно пройшла всі складності минулих років, працювала у школах під час лікнепу — **Ємець Тетяні Захарівні**, а також її матері, моїй прабабусі, яка народила тринадцять і виховала дванадцять дітей, семеро з яких стали вчителями (а один, окрім того, й редактором газети й директором краєзнавчого музею), один фотографом і письменником і один бібліотекарем — **Нестеренко Варварі Іванівні**, прадіду — **Ємцю Захарію Вікентійовичу** (волосному писарю); зі спогадами про діда, директора сільської школи, **Верменича Івана Григоровича**, якого пам'ятають навіть через 80 років його праці у ній, репресованого й померлого у Карлазі. З повагою й шаную до батьків — **Ольги Іванівни** та **Бориса Івановича**, дідуся та бабусі пр лінії батька — **Годзь Івана Павловича** та **Опришко Наталії Леонтіївни** — справжніх народних цілителів з Полтавської області; пригадуючи маминих сестер **Ларису Іванівну**, ветерана й депутата, **Зою Іванівну** та **Лесю Іванівну**, наших рідних, особливо **Зінченко Григорія Никифоровича**, **Гусєву Ніну Іллєвну** та **Гусєва Івана Сафроновича**, **Ємець Катерину Захарівну**, **Ємець Віру Захарівну та її чоловіка** — **Косенкова Дмитра**, **Ємець Прасковію Захарівну та її чоловіка Салтикова Сергія**, **Ємець Єлизавету Захарівну та багатьох інших**, які підтримували мою родину у найкритичніші моменти її життя. З великою подякою до моїх вчителів та «хрещених» у науці й насамперед з любов'ю та світлою пам'яттю до **проф. Володимира Михайловича** та до **проф. Валентини Борисівни**, а також зі світлою пам'яттю до наукового керівника, **проф. Шкоди Володимира Васильовича**. Пригадую й шаную пам'ять про проф. **Гриценка Віктора Петровича** (який, на жаль, пішов від нас). Висловлюю подяку **ректору, докт. техн. н., проф., член-кор. Національної академії наук України Є. Соколу** та колективу НТУ «ХПІ», **кафедрі філософії НТУ «ХПІ»** з викладачами й інженерами та її завідувачу, **проф. Тарарєву Я. В.** Подяка шановному директору **Навчально-наукового інституту соціально-гуманітарних технологій, докт. техн. н.,**

проф. А. В. Кіпенському, окрема дяка працівникам Полтавського архіву СБУ України (наразі й п. О. Є.), завдяки увазі та професійності яких я знайшла багато нових документів та по-новому осягнула історію моєї родини і велику силу кохання та віри одне до одного моїх бабусі та дідуся. З світлим спомином **родини лікаря та вчительки зі ст. Основа (Харків) Громеко Олександра та Єфросинії Автономівни...** Землю тримає кохання та любов, правда, віра та пам'ять, порядність і професіоналізм. Це сильніше за зраду та ницість... Війна внесла й додаткові подяки — колегам з Острозької Академії: докт. філос. н., проф., проректору з науково-педагогічної роботи Національного університету «Острозька академія» **п. Дмитру Шевчуку**, доц., канд. юрид. н. **п. Ользі Балацькій**, проф. Рівненського державного гуманітарного університету — докт. філос. н., проф. **п. Катерині Шевчук**, шановним колегам-викладачам з ЛДМУ ім. С. Людкевича (**п. Роксолані Гавалюк та п. Уляні Косьменко**), канд. пед. н., доц. Київського національного економічного університету ім. В. Гетьмана **п. Оксані Максименко**, докт. філол. н., проф., зав. каф. ХНУ ім. В. Н. Каразіна **п. Олені Матушек**, завдяки яким вдалося працювати наразі й з текстом цієї та іншої моїх книг (особливо п. Роксолані Гавалюк, ще раз дяка). Дякую родичам — сестрі, вчительці Градизької гімназії **Іваненко Валентині Олександрівні**, моїй тітці **Л. Г. Сайдловій** та її донькам і онукам, невістці **Т. Мехтієвій** з родиною, які допомагали вижити у перші дні другої фази війни, дуже дякую мому студенту, а тепер й нашому захиснику **Олександрю Коліснику**, дякую студенту-політехніку в минулому **А. Мірзоюну**,... Дяка друзям з ФБ, які запрошували до себе, дяка армії та теробороні, меру міста Харків **п. І. О. Терехову та його команді!**

ЗМІСТ

Передмова

6

Вступ

12

Розділ 1

22

Розділ 2

688